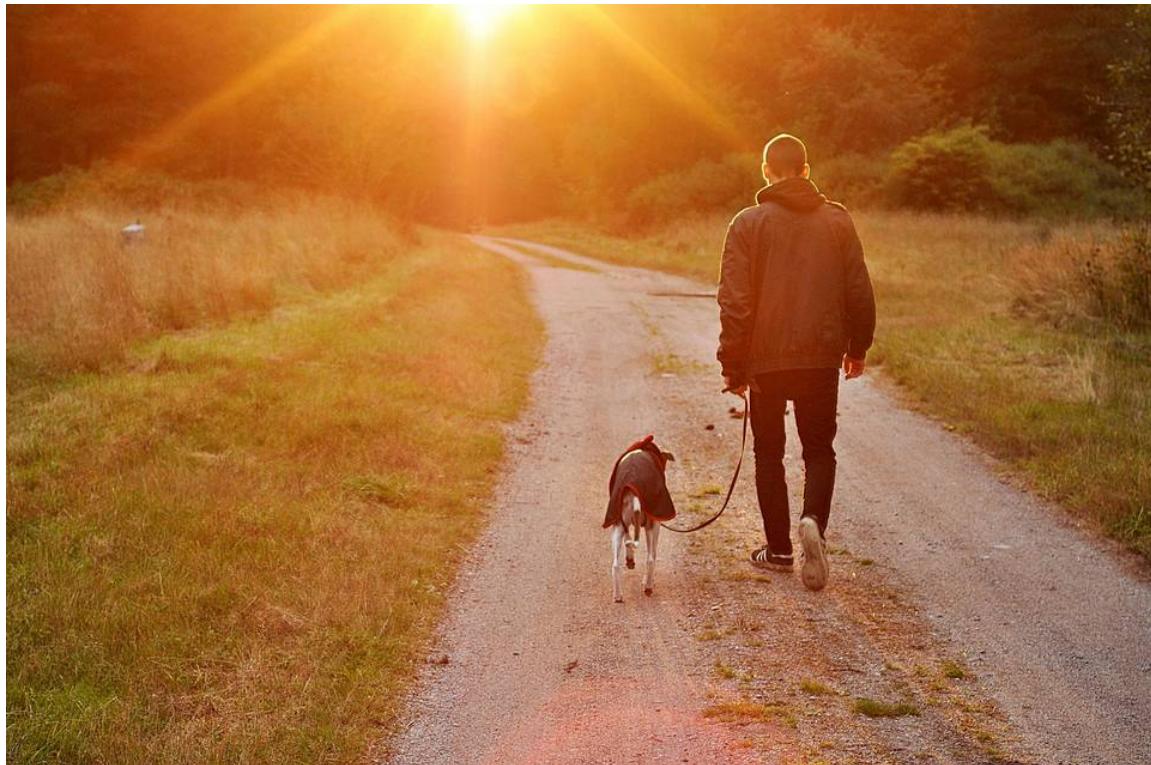

MUŠKARCI I BORBA S NEPLODNOŠĆU Nakon svakog neuspjelog postupka obuzeli bi me razočaranje, bespomoćnost, bezvrijednost i neizmjerna tuga

30.11.2022. 21:00 Adela Zember Antolić

Ilustracija / Izvor: pixabay.com

Kad je prije otprilike 10 godina saznao da će njegov i put njegove partnerice do ostvarenja roditeljstva biti malo teži, ta informacija bila mu je potpuno neočekivana i nerealna.

Ovaj 34-godišnji Koprivničanac (podaci poznati redakciji) govori kako je na početku puta bio zbumen te da o takvim stvarima ne razmišljaš dok se s njima ne suočiš. Prisjeća se kako mu je čitav taj dan bio u nekakvoj magli nevjericе te da se na početku tog dugačkog puta osjećao jako neupućeno i nemoćno.

– Pokušavao sam biti najbolja podrška svojoj partnerici koja je preuzeća najveći teret i brigu. Čini mi se da je to bila jedina stvar u kojoj sam donekle mogao biti koristan. No, sa sve većim iskustvom i porazima počeo sam osjećati tugu, a tada teško možeš biti podrška. Moja partnerica je više bila nervozna i tjeskobna tijekom samog procesa, što je kod mene bilo puno manje prisutno, ali ono što bi me pokosilo je svaki kraj neuspjelog postupka. Ta vijest da kod punkcije nisu uspjeli naći jajnu stanicu ili da nisu ni kretali u oplodnju ili da beta nije na razini na kojoj treba biti bi me

skroz udarila. Obuzeo bi me val razočaranja, bespomoćnosti, bezvrijednosti i neizmjerne tuge. To je moment kada moja partnerica dobiva super moći i diže me za dalje. Uz sve što prolazi kroz planiranje, prikupljanje svih nalaza pa i samih hormona, bolne punkcije još se mora baviti i sa mnom. Divim joj se – objašnjava.

Emocije su najteže – od nade, ljutnje, brige, nemoći pa do krivnje i tako u krug

Na pitanje što je njemu kao muškarcu najteže u procesima, odnosno postupcima medicinski potpomognute oplodnje koje prolazi sa svojom partnericom, odgovara da kod većine postupaka najteže situacije prolazi žena.

– Naša situacija je takva. Sramim se reći koliko me bilo strah obaviti bris uretre i običan pregled urologa u usporedbi sa svime što je partnerica morala prolaziti. Vjerojatno je ringišpil emocija najteža stvar, no mislim da to nije svojstveno samo muškarcima. Uz to bih još mogao dodati osjećaj ljutnje, jer puno stvari u životu odgadaju, podređuješ ili stavљaš na pauzu zbog postupaka. U zadnje vrijeme me pogađa i izoliranost od drugih koji su se ostvarili kao roditelji. Nije ugodno čuti da te netko nije pozvao na proslavu rođendana jer je sve bilo puno djece. No, razumijem i ne zamjeram, ali svejedno je teško. To je pravi ringišpil emocija. Osjećate nadu koja vas u potpunosti uvjeri da je ovaj put baš zadnji pa tugu zbog neuspjelog ishoda pa osjećaj ljutnje jer se to baš vama događa pa brigu i nemoć jer zbog toga ne možete biti podrška pa ljutnju jer ste nešto propustili ili odgodili zbog tog postupka pa krivnju jer uopće osjećate ljutnju oko tih stvari što ispada kao da ne želite dijete pa neizmjernu tugu kada se vidite u budućnosti kao usamljenog starca pa opet krivnju jer tako sebično razmišljate i tako otprilike u krug – objašnjava.

Osim spomenute bujice emocija koja bi obično završila depresivnim raspoloženjima, priča kako mu je svaki postupak medicinski potpomognute oplodnje uzrokao stres, postajao je zatvoreniji, razdražljiviji i svadljiviji.

– Dan danas ne podnosim božićna razdoblja, jer sam uvijek mislio da će na krov kuće postaviti tog prokletog Djeda Mraza, staviti lampice po boru u dvorištu i unositi bor u kuću dok me klinci u čudu gledaju opijeni mirisom svježeg bora. Zvuči banalno, ali u tom momentu pokosi – naglašava.

Iako partnerski i intimni odnos ponekad bude narušen, ni u jednom trenu nije razmišljaо о odlasku

Napominje da borba s neplodnošću definitivno narušava i partnerski odnos.

– Vjerojatno kao posljedica svih navedenih simptoma. Svatko se nosi s time kako zna. Razumjeti drugoga, brinuti o potrebama onog drugog i poštivanje granica je ključno. Vjerojatno kao i u svakom odnosu, no možda uz postupke oplodnje to može biti intenzivnije. Naravno i intimni odnosi su narušeni, valjda jer vas to podsjeća na reprodukciju, a to nije nimalo seksi ni romantično – ističe.

No u ovom vrtlogu različitih stanja – od onih najljepših do najružnijih, objašnjava kako ni u jednom trenu nije ni pomislio da ode i da se ostvari kao roditelj s drugom ženom.

Mogućnost da ne budemo roditelji je teška, ali vidimo zadovoljstvo i zahvalni smo na mnogim drugim stvarima u životu

– Biti roditelj nije životni prioritet, nemate pojma koliko je ovo teško reći i kakav osjećaj krivnje osjećam kada to izgovaram nakon svega što smo prošli, ali je tako. Da, mogućnost da se ne ostvarim kao roditelj je teška, ali moj život nije samo to. Oboje vidimo zadovoljstvo i zahvalni smo na mnogim drugim stvarima u životu koje nemaju veze s tim. Zato se ponekad ljutimo i brinemo da nam život previše klizi jer smo fokusirani na ostvarivanje roditeljstva. Zbog toga u zadnjih par godina pokušavamo gledati na postupke kao najobičnije rutinske preglede. Ne želimo odustati od sebe. Ne mogu zamisliti da budem dobar otac ako to dopustim. Tako to gledam. I sad dok to izgovaram osjećam krivnju, ali istovremeno na čudan način i pozitivno mentalno zdravlje – pojašnjava i dodaje kako mu se čini da je pritisak ostvarenja sebe kao roditelja veći na ženama, a to pripisuje odgoju i utjecaju društva.

Mišljenja je kako dosta ljudi smatra da se mogu samoostvariti jedino kao roditelji što za ljude koji se bore s neplodnošću može biti pogubno.

Naglašava kako mu se čini da su žene te koje češće i otvoreni pričaju o borbi s neplodnošću pa je tako i njemu samome trebalo 10-ak godina postupaka da shvati da razgovor uistinu može pomoći.

– Žene su čudo. One kao da već imaju usaćenu inteligenciju da je komunikacija izuzetno važna kod takvih stvari. Nisam šutio zbog srama. U pitanju je bilo pogrešno nošenje sa situacijom na način da zatomljujem svoje emocije. Vjerujem da se pozitivno nošenje s emocijama može naučiti, odnosno ono pogrešno odučiti. Ja još uvijek učim – zaključio je.

Članak je napisan uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama.